

ES ELSEVIER SENIOREN NIEUWSBRIEF

NIEUWSBRIEF 62

Minder of geen pensioenkorting door stijgende aandelenkoersen

Directie Reed Elsevier tot niets meer bereid

Reed Elsevier Nederland wijst een voorgestelde nieuwe pensioenregeling af. Ook levert zij geen financiële bijdrage om een dreigende nieuwe pensioenkorting te voorkomen. SPEO lijkt nu aan zijn lot overgelaten. Dankzij gestegen aandelenkoersen is er echter toch één lichtpuntje voor het nieuwe jaar: Maar een procentje pensioenkorting misschien in plaats van 4,3% of zelfs helemaal geen korting.

De dekkingsgraad per eind november werd geschat op 103,6%.

Per eind december moet hij op 104,2% staan. Pas eind december blijkt op grond van de dekkingsgraad of helemaal géén korting meer nodig is. Dit als gevolg van weer gedaalde of juist doorgestegen aandelenkoersen. Wilt U op de hoogte blijven van de dekkingsgraad? Volg dan de website van het fonds www.speo.nl. SPEO streeft er verder naar om iedereen in de loop van februari definitief te informeren over de mogelijke korting. Overigens communiceert ook de VGEO vanuit haar eigen verantwoordelijkheid zo snel mogelijk met haar leden over dit belangrijke onderwerp. Houdt mede daarom ook onze website www.vgeo.nl in de gaten.

Druk op de ketel

SPEO voerde overleg met de directie over een nieuwe pensioenregeling, sinds de pensioenkorting van 3,3% in april van dit jaar. Er stond vanaf begin november nog veel druk op de ketel.

Voor 1 december moest de directie met een door SPEO gevraagde

bijdrage over de brug komen. De werkgever had aan het pensioenfondsbestuur gevraagd een voorstel uit te werken voor een integrale pensioenoplossing. Daarbij dienden zowel een korte termijn probleem (dekkingsstekort) als een lange termijn probleem te worden opgelost. Dit laatste vooral ook in het belang van de werkgever opdat hij niet langer op hoeft te draaien voor tekorten in het pensioenfonds en zijn premiebijdrage wordt beperkt.

Afkoopsom

Het SPEO-bestuur verzond na rijp beraad en overleg met de Raad van deelnemers 10 oktober jl. een compleet voorstel voor een nieuwe pensioenregeling aan Reed Elsevier Nederland. Het vergat niet ook een exemplaar te sturen naar het hoofdkantoor van Reed Elsevier in Londen. Daar bleken ze namelijk al eerder een dikke vinger in de Nederlandse pensienepap te hebben. De door SPEO voorgestelde pensioenregeling is een zogenoemde Collectieve DC-regeling. Een regeling voor alle nieuwe en bestaande deelnemers. Deze komt er op neer dat met

de werkgever tot in lengte van jaren een vaste premie is afgesproken. Een nog grotere meevaller voor de werkgever is dat hij financieel ook niet meer hoeft bij te springen als het fondsvermogen beneden peil is. Een belangrijk onderdeel van dit voorstel was een afkoopsom voor alle risico's. Met de overgang naar dit nieuwe pensioensysteem worden risico's namelijk overgeheveld van de werkgever naar de deelnemers. Risico's waarvoor deelnemers voordien dienden te worden gecompenseerd.

Individuele regeling

Werkgever Reed Elsevier koos, wederom te elfder ure, liever voor een individuele DC-regeling. Deze regeling brengt (nieuwe) werknemers onder bij een verzekeraar.

Niet meer het pensioenfonds maar een verzekeraar ontvangt daardoor de premie. Het fondsvermogen wordt zodoende uitgehold. Daardoor dreigt de pensioenregeling steeds duurder te worden. SPEO wordt zo een zogenoemd "slapend fonds" met een toenemend aantal gepensioneerd deelnemers. Die verhouding was al scheef gegroeid. Het aantal werknemers, en daarmee de premieopbrengsten, binnen het fonds liepen namelijk al sterk terug door meerdere ontslaggrondes binnen de onderneming

Veto door COR?

Er is nog een kans dat de werkgever zijn zin niet krijgt. Reed Elsevier Nederland wijkt met deze nieuwe pensioenregeling namelijk af van een eerder akkoord zoals dit in de cao is vastgelegd. De directie heeft daarvoor dus toestemming nodig van de vakbonden.. Om dit machtsmiddel tegen de directie te gebruiken speelt de Centrale Ondernemingsraad (COR) van Reed Elsevier waarin de werknemers zijn vertegenwoordigd. een hoofdrol. Deze is door de Raad van deelnemers inmiddels op haar cruciale rol geweest. Gepensioneerd moeten overigens van de COR niet al teveel solidariteit verwachten. De gematigde opstelling van de COR tegenover de eerder dit jaar doorgevoerde pensioenregeling is daarvan een voorbode.

Het bestuur van de VGEO
en de redactie
van deze Nieuwsbrief
wensen
haar leden en lezers
prettige feestdagen
en een gezond
2014 toe.

IN DIT NUMMER

Directie ga u schamen!	2	Wat vindt u daar nou van?	5
Keuzevrijheid pensioenen	3	Als u dit maar weet	6
Haantjesgevecht	3	Nic van Rossum: Dwars in ruste	7
Erik Ekker, een kritisch VGEO-lid	4	Kolkman ipv de Mönnink	8

COMMENTAAR

Geen boodschap meer aan fonds

De directie van Reed Elsevier Nederland heeft niet langer een boodschap aan haar pensioenfonds. Ze lijkt genoeg te hebben van SPEO. Het fonds moet zijn eigen broek maar ophouden. Onze pensioenen zijn gewoon een lastige kostenpost voor de onderneming. Ook al hebben ze op de balans een voorziening opgenomen die als bijdrage aan het fonds kan worden gebruikt. Je kan beter je aandeelhouders tot vriend houden. Er zit een luchtje aan het afwijzen door Reed Elsevier Nederland van de voorgestelde nieuwe pensioenregeling. Zij zet hiermee namelijk bij het pensioenfonds een verdergaand ontbindingsproces in gang. Gepensioneerden en werknemers worden zo nog meer uit elkaar gespeeld en terug geworpen op hun eigen posities en belangen. Een proces dat nog eens wordt aangewakkerd door een chaotisch overheidsbeleid. Kennelijk is een harde confrontatie met de onderneming nog onze enige uitweg.

Een waar gebeurd sprookje

Laten we het nieuwe jaar ingaan met een nieuwe werkelijkheid en afrekenen met dit waar gebeurde sprookje. Er was eens een tijd dat de bomen tot in de hemel groeiden. Mensen werden steeds hebberiger. Sommigen hééél hééél erg. Ze trokken in hun val iedereen mee in een diep zwart gat. Nederland werd weer eens radeloos en radeloos en leek zelfs reddeloos. Behalve de overheid want die weet achteraf gelukkig altijd alles beter dan het volk.... Er ontstonden in wilde paniek ideeën en oplossingen. De pensioenen moesten ook worden aangepakt vonden mensen die er voor gestudeerd hadden of zoiets. Nog veel meer mensen riepen hen dit na omdat ze niet beter wisten. Paniek en tegenstellingen groeiden. Het volk snapte er steeds minder van en werd alsmaar banger. "Pak aan die Pensioenfondsen, leg ze aan banden" riep Jan en Alleman.

Er ontstond een nieuw geloof en er volgde een heilige processie aan nieuwe regels, beperkingen, wetsvoorstellen. Maar niemand wist meer precies waar die processie naar toe ging. Tot een deelnemer riep: „We zijn de weg kwijt!” “Dat hoort zo in de politiek” riep een ander. En we leefden nog lang, en hopelijk niet ongelukkig, met een nog onzekerder pensioen.

Harry Nijhuis

HOOFDREDACTIE: Harry Nijhuis **REDACTIE:** Ton Boogers
EINDREDACTIE: Ben Brouwer **VORMGEVING:** Jos Wachelder
BIJDRAGEN: Nic van Rossum, Hildegund Spaargaren
REDACTIEADRES: Veenweg 21a, 7055 BP Heelweg, Tel.: (0315) 24 14 72
E-MAIL: harwil@planet.nl **WEBSITE:** www.vgeo.nl

VRAGEN OF MEDEDELINGEN? Als er veranderingen optreden, bijvoorbeeld door verhuizing of overlijden, kunt u dit kenbaar maken bij onze penningmeester Ben Brouwer, Bastinglaan 54, 7006 EL Doetinchem. Tel.: (0314) 333528 E-mail: penningmeester@vgeo.nl
 Voor zaken betreffende bestuur en organisatie kunt u contact opnemen met Chris Ankersmit Asterlaan 32, 2111 BJ Aerdenhout. Tel.: (023) 5246042 E-mail: chrisankersmit@planet.nl

Elsevier laat haar pensioenfonds opnieuw in de steek

VGEO-bestuur: "Directie ga u schamen"

Het VGEO-bestuur vindt dat de directie van Reed Elsevier Nederland (REN) zich moet schamen nu zij de voorgestelde nieuwe pensioenregeling radicaal afwijst.

"De directie van REN laat nu, zoals u in deze Nieuwsbrief kunt lezen, haar ware gezicht zien. Dat is geen fraai gezicht, nee het is ronduit beschamend. Het bestuur van SPEO was door de directie REN gevraagd om met een "toekomstbestendig" voorstel voor een nieuwe pensioenregeling te komen en dat voor te leggen. Dat vergde uiteraard advies en onderzoek. SPEO is na zorgvuldige afweging met een voorstel gekomen waarin alle mogelijkheden en risico's waren uitgewerkt. Het was duidelijk dat er een bedrag van de directie op tafel moest komen waarmee het risico wordt afgedekt voor de toekomst wanneer de werkgever geen storting meer zou doen. Hierop reageren met: "Wij bieden nieuwe werknemers een Defined Contribution (individueel) pensioen aan en aan SPEO hebben we geen boodschap meer, jullie zoeken het zelf maar uit" is een zichzelf respecterende directie volstrekt onwaardig. Opnieuw laat Elsevier haar gepensioneerden in de steek.

Geen bijdrage

Ook weigert Elsevier nu een financiële bijdrage te leveren om te voorkomen dat er in 2014 opnieuw gekort moet worden op de pensioenen. Het is nu maar afwachten of de dekkingsgraad volgend jaar voldoet aan de eis van De Nederlandse Bank. Zo niet dan moet er opnieuw gekort worden per 1 april 2014

Alle argumenten uit onze brieven - en dat waren er heel veel - en de verdediging van onze standpunten door Erik Ekker in de aandeelhoudersvergadering, zijn als niet ter zake doende terzijde geschoven. Ook de commissarissen hebben kennelijk zwijgplicht of geen mening. We hoeven er dus niet op te rekenen dat zij in de Board wel hun mond open zullen doen voor de Nederlandse werknemers. En dan te bedenken dat de onderneming een voorziening op haar balans heeft staan die kan worden gebruikt ten bate van het Nederlandse pensioenfonds. Dit wordt kennelijk niet eens in overweging genomen. Waarschijnlijk moet de rechter er aan te pas komen om een en ander af te dwingen.

Wij hopen dat de Centrale Ondernemings Raad doet wat zij moet doen. Zij moet niet akkoord gaan met deze afwijkende pensioenregeling. Het bestuur van SPEO dient de juridische mogelijkheden uit te buiten om REN een fatsoenlijk arbeidsethos bij te brengen."

LIDMAATSCHAP EN CONTRIBUTIE VGEO-leden betalen jaarlijks € 14,- contributie. Een vrijwillige verhoging van deze bedragen wordt zeer op prijs gesteld. Contributie s.v.p. overmaken op postrekening 100802 t.n.v. Vereniging van Gepensioneerden Elsevier-Ondernemingen, Doetinchem. Nadere informatie Ben Brouwer Tel.: (0314) 333528 E-mail: penningmeester@vgeo.nl

DE VOLGENDE NIEUWSBRIEF VERSCHIJNT BEGIN APRIL 2014.
KOPIJ MOET UITERLIJK 14 MAART BINNEN ZIJN.

ES ELSEVIER SENIOREN NIEUWSBRIEF
NIEUWSBRIEF

Misschien meer keuzevrijheid voor pensioenfondsen

In de vorige Nieuwsbrief moesten we ons nog afvragen of we een nominaal pensioen houden of een nieuw reëel pensioen zouden krijgen. Of kwam er misschien een praktischer tussenvariant aan? Staatssecretaris Klijnsma koos alsnog voor dit laatste en dus eieren voor haar geld. Alleen hoe die variant er uit gaat zien, is nog steeds niet duidelijk. In politiek Den Haag hebben ze kennelijk grotere problemen.

Gerard Riemen.
algemeen directeur
De Pensioenfederatie,

De contouren van die nieuwe regeling tekenen zich al wel af. Minder overheidsdwang en meer keuzevrijheid voor pensioenfondsen. Meer partijen hebben Klijnsma van commentaar voorzien op haar oorspronkelijke voorstel. De Pensioenfederatie, die de meeste pensioenfondsen vertegenwoordigt, kiest voor een pragmatisch verhaal. In gewoon Nederlands 'een werkbare praktijk'. Volgens algemeen directeur Gerard Riemen. "Geen fundamentele wijziging, geen principiële keuze of revolutie. Onze variant biedt mogelijkheden voor alle ambities. Fondsen kunnen zelf weten hoeveel pensioenopbouw ze nastreven, of ze de pensioenen weinig of veel aanpassen aan de prijzen en lonen. Ze krijgen volledige vrij-

heid van beleggen. Maar binnen de bestaande zekerheidsnormen voor pensioenen, zodat er geen wetswijzigingen nodig zijn. Het herstel van financiële schokken smeren we uit en we beginnen er wel direct mee." Het klinkt allemaal te eenvoudig om waar te zijn. Dat brengt Gerard Riemen tot de volgende opmerking. "Mensen zeggen ons als het zo simpel kan waarom hebben we dan elkaar de afgelopen jaren de kop ingeslagen? Waarom spraken bonden van een casinopensioen? Staatssecretaris Klijnsma heeft zelf het idee geopperd voor een tussenvariant. Kennelijk voelde ze zich niet helemaal senang bij de andere kaders. Wij hebben de gelegenheid aangegrepen om met een oplossing te komen."

Gaan fondsen meer investeren in Nederlandse economie?

Het Kabinet zeurt al langer dat pensioenfondsen meer moeten investeren in de Nederlandse economie. Het lijkt er nu op dat zowel verzekeraars als pensioenfondsen samen de Nederlandse Investeringsinstelling (NII) willen oprichten. Een soort bemiddelaar die die grote beleggers aan grote investeringsprojecten zou moeten koppelen. Pensioenfondsen beleggen inmiddels al gemiddeld

ruim 14 procent van hun vermogen in Nederland volgens De Nederlandsche Bank. Uit DNB-onderzoek blijkt dat eind maart bijna 135 miljard euro belegd was in Nederland (gemiddeld ruim 14%). In de rest van de wereld belegden de fondsen voor ruim 959 miljard euro.

"Het meest grievend is het respectloos vertekende beeld van egoïstische rijke ouderen.

Wij maken de pensioenpot leeg, zodat er voor de mensen na ons niets meer over is."

Violet Cotterell,
oud-journaliste van Het Parool

Meerderheid economisten tegen verlaging pensioenopbouw

Pensioenopbouw verlagen naar 1.75 procent van het brutoloon of laten op 2,25 procent? De overheid wil verlagen. De fiscus kan daardoor meer inkomstenbelasting heffen omdat het brutoloon namelijk stijgt. Dat is mooi meegenomen voor de schatkist. Zoals bij meer van dit soort kwesties zijn economisten voor en tegen verlaging. Een onderzoek wees uit dat een kleine meerderheid van pensioenskundigen tegen is. De Amsterdamse hoogleraar Sweder van Wijnbergen is fel tegen. "De pensioenopbouw bij een normale werkgeschiedenis blijft nu al steken op ongeveer 50 procent middelloon. Als de opbouw nog verder omlaag gaat wordt het pensioen te laag," vindt Sweder van Wijnbergen.

Rijk geadviseerd te bezuinigen op 'rijke' ouderen

Het inkomen van ouderen was in 2010 gemiddeld 26 procent (gecorrigeerd voor inflatie) hoger dan in 1990. Dit concludeert het 'Interdepartementaal Beleidsonderzoek 65+'. Deze rijksonderzoekers bevelen onder meer aan de belastingvoordelen voor ouderen af te schaffen. Het zoveelste onderzoek dat wijst op de 'relatieve rijkdom' van ouderen ten opzichte van jongeren. Ze vormen een legitimatie voor de overheid om ouderen ook relatief zwaarder te belasten. Het kabinet zou vier tot vijf miljard euro kunnen bezuinigen door de inkomens en vermogens van gepensioneerden zwaarder te belasten. Aldus dit rapport van het ministerie van Financiën. Het rapport bevat elf bezuinigingsvoorstellen, zoals fiscalisering van de AOW, afschaffing van ouderenkortingen en versobering van de zorgtoeslag.

Een haantjesgevecht

"Wie langer leeft zou op den duur minder pensioen moeten ontvangen." Een nieuwe knuppel in het hoenderhok van onze pensioenen? Het oorverdovende gekakel heeft er een nieuw haantje bij. Uit onverdachte hoek. De Belgische hoogleraar sociaal beleid Wim van Oorschot (58) aan de universiteit te Leuven.

Wim
van Oorschot,
hoogleraar
sociaal beleid,
Leuven

De man heeft natuurlijk gelijk, zoals alle hooggeleerden. Hij vertelt ons niets nieuws. Ik doe nog even een paar oude duiten in het zakje: vrouwen leven langer dan mannen; gepensioneerden met een hogere opleiding en/of intelligentie leven ook langer. Dat weten ze bij SPEO heel goed want Elsevier-deelnemers leven gemiddeld lang. In dit bedrijf werken nu eenmaal relatief veel hoog opgeleiden die er kennelijk een gezondere levensstijl op nahouden. SPEO hield en houdt daar bij haar pensioenuitkeringen dus al rekening mee. Hier is immers meer geld in kas nodig dan bij een pensioenfonds voor stratenmakers, bij wijze van spreken. Wim van Oorschot vindt dat oneerlijk. Iemand met een lagere levensverwachting binnen een fonds betaalt immers niet minder premie. Maar die andere langer levende bofkont profiteert daar dus wel van. Dat heet solidariteit zoals ze dat bijvoorbeeld bij een brandverzekering ook kennen. Van Oorschot pleit voor een 'eerlijker' systeem onder de naam 'kanssolidariteit'. Wie langer leeft zou op den duur minder pensioen moeten ontvangen.

Hoe ver wil je gaan in het nog verder 'vereerlijken' van ons gehavend pensioenstelsel?

Suggestie: Zet alle hooggeleerde pensioenkakelaars met al hun meninkjes eens in een televisiestudio bij elkaar. Laat ze er lekker op los kakelen. Graag op een wat laat tijdstip. Niet geschikt voor ouderen. Verwacht geen ei van Columbus. Eerder een haantjesgevecht. **HN.**

VGEO-lid Erik Ekker vocht onverschrokken tegen kortingsbeleid Reed Elsevier

"Gepensioneerden hadden met honderden moeten demonstreren"

"Gepensioneerden hadden in april met honderden moeten demonstreren voor het Okura-hotel tijdens de aandeelhoudersvergadering van Reed Elsevier. Daar zouden de commissarissen zich ongemakkelijk bij hebben gevoeld." Jurist Erik Ekker kent zijn pappenheimers. Hij hield als enige tijdens deze vergadering een vurig pleidooi tegen de pensioenkorting. We kijken met hem terug op een roerig actiejaar.

Erik Ekker vindt het moeilijk te zeggen wat we met de acties tegen de pensioenkorting tot nog toe bereikt hebben. "Van de zijde van de werkgever is er al maanden radiostilte. Wij hebben in elk geval duidelijk gemaakt dat de gepensioneerden dit hoog opnemen en desnoods met alle middelen actiebereid zijn. Het zou mooi zijn als ze daartoe ook een bescheiden financiële bijdrage willen leveren. Ik hoop in elk geval dat de zorgen die namens de gepensioneerden kenbaar zijn gemaakt, het denken in de Raad van commissarissen hebben genuanceerd. Vooral de Nederlanders in de board zouden eens een wat steviger standpunt moeten durven innemen. Weliswaar is het niet-Nederlandse contingent in deze Raad van commissarissen niet snel onder de indruk van specifiek Nederlandse kwesties. Maar het hangt allemaal af van de persoonlijkheid van de Nederlandse boardmembers. Naar mensen als Morris

Erik Ekker

Had de actiegroep gepensioneerden buiten VGEO om meer kunnen doen?

"Ja, men had de gepensioneerden in april moeten oproepen om met honderden te demonstreren voor hotel Okura in Amsterdam bij de jaarlijkse aandeelhoudersvergadering van Reed Elsevier. Mijn indruk was dat de Board daar ongemakkelijk onder zou zijn geweest. Het had de kwestie in elk geval van een abstract probleem heel concreet gemaakt en dichterbij gebracht."

En de andere leden van de Raad van deelnemers konden die meer doen?

"Dat vind ik lastig te zeggen. Wel vind ik het onbegrijpelijk en zelfs verwijtbaar dat de Centrale Ondernemingsraad (COR) van Reed Elsevier het in deze zaak volledig liet afweten. (Namens de COR zitten er ook vertegenwoordigers in de Raad van deelnemers van SPEO red.) Ze verschuilen zich achter het argument dat de huidige pensioenregeling niet zou zijn te handhaven. Dit lijkt mij erg ingegeven door de waan van de dag. Hoe je dat kunt beweren, terwijl er decennialang nooit een probleem was. Inderdaad is het lastig het vermogen op orde te krijgen vanwege de absurd lage rentesystematiek van DNB, maar je ziet dat de staatsecretaris van soci-

ale zaken en werkgelegenheid daar nu al een verruiming aan wil geven. Los daarvan is het ook mogelijk de pensioenregeling te moderniseren, nadat de werkgever het vermogen van het fonds heeft versterkt. Last hebben de werknemers daarvan in elk geval niet. Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat de COR het voor de actieven allemaal niet zo'n probleem vindt. Zij zien de korting vooral als een methode om vermogen bij de huidige gepensioneerden weg te halen ten gunste van toekomstige generaties."

Jij kent de Engelse mores bij Reed Elsevier. Hoe dik is hun vinger in de pap?

"Zoals ik al eerder zei, is het vooral een kwestie van persoonlijkheden. Er is natuurlijk een Engels hoofdkantoor en de board wordt geadviseerd door stafdiensten in Londen die hoofdzakelijk door Angelsaksen worden bemand. De kwaliteit in Londen is hoog en men laat zich bij belangrijke kwesties ook altijd adviseren door zeer gekwalificeerde deskundigen. Het gaat dan niet om emotie, maar om wat financieel en juridisch geldt. De aandacht voor aandeelhouderswaarde, de aanspraken van aandeelhouders op winst en vermogen speelt in de

Een kritisch VGEO-lid

Jurist Erik Ekker is als vut-ter zowel lid van de VGEO als de Raad van deelnemers van SPEO. Hij is één van de meest kritische vragenstellers binnen deze Raad. Bovendien speelde hij een belangrijke adviserende en activerende rol op de achtergrond van de VGEO-acties tegen de korting die dit jaar plaatsvonden. Waar mogelijk draagt hij nog steeds bij aan een kritische opstelling. Erik kent Reed Elsevier vanuit de top van deze uitgeverij. Hij begon in 1977 als uitgever in opleiding maar werd al snel hoofd juridische zaken op het hoofdkantoor. Hij zat op de eerste rij bij de enorme ontwikkeling naar het multinationale Reed Elsevier. De fusie met Reed International in 1993 was een belangrijke fase daarin. Hij hield zich in zijn Elsevier-loopbaan met name bezig met het secretariaat van de holdingmaatschappijen, vennootschapsrecht, en het coördineren van de belangrijkste juridische aspecten van de concernactiviteiten in continentaal Europa.

Angelsaksische omgeving een grotere rol dan op het continent. Daar heeft het bestuur rekening mee te houden. Anderzijds heeft de board een ruime marge voor besluiten en de extra storting bij het pensioenfonds zou geen fundamentele impact hebben op het ondernemingsvermogen. De tekorten bij het pensioenfonds zijn immers al naar het vermogen van Reed Elsevier vertaald. Dat moet men doen op grond van toepasselijke accounting principes voor de eind-/middenloonsregelingen. De korting van de pensioenaanspraken en -rechten betekent dus een vrijval van vermogen ten gunste van aandeelhouders. Leuk voor het praatje van de board op de volgende aandeelhoudersvergadering, maar in mijn boek is dat fatsoenshalve niet te verkopen. Mocht er volgend jaar weer gekort worden dan willen de gepensioneerden volgend jaar misschien wel voor de

Naar een commissaris als Morris Tabaksblatt werd geluisterd

Tabaksblatt werd geluisterd. Het gaat hier meer om een morele dan een juridische kwestie. Al zijn er voldoende juridische aanknopingspunten om de gang van zaken rond de korting voor de rechter te brengen. Ik kan mij echt niet voorstellen dat het bestuur van zo'n rijk concern, waarvan het management door de recente koersexplosie gigantische vermogenswinsten incasseert, niet het fatsoen zou hebben de deelnemers en met name de gepensioneerden financieel tegemoet te komen. Willen zij de medewerking van de Raad van deelnemers voor introductie van een nieuwe pensioenregeling, dan zullen ze sowieso over de brug moeten komen."

poort van het Hotel Okura gaan liggen. Maar ik hoop dat het zover niet hoeft te komen."

Je bent één van de meest kritische vragenstellers binnen de Raad van deelnemers. Is er volgens jou genoeg kennis, kwaliteit en kritische houding aanwezig?

"Dat kan ik moeilijk beoordelen. Door mijn juridische achtergrond en omdat ik 33 jaar het fungeren van raden van bestuur heb kunnen observeren, ligt het voor de hand dat ik in de vergaderingen misschien wat assertiever ben. Ik zie het ook als mijn plicht aandacht te vragen voor punten die ik als mogelijk problematisch of onduidelijk ervaar. Sommigen zijn mijn interrupties misschien wel zat, daarvoor dan excuus. De pensioenproblematiek is momenteel zeer in ontwikkeling en dat vraagt veel van de vertegenwoordigers in de Raden van deelnemers. Ik oriënteer mij zoveel mogelijk op wetgevingsdocumenten, statuten en reglementen. Als gepensioneerd heb ik daar tijd voor. Ik begrijp goed dat de nog actieve leden van de Raad van deelnemers wel wat anders aan hun hoofd hebben. Ik overweeg overigens mijn eigen kennis nog wat bij te schaven met een studie aan de VU."

"Het korten van pensioenaanspraken en -rechten komt ten gunste van aandeelhouders"

Waar stuurt de werkgever op aan?

"Er zijn door het bestuur verschillende studies gemaakt. De werkgever wil waarschijnlijk, net als in Engeland, naar een 'beschikbaar-premiestelsel' (DC-regeling red.) voor actieven. De bestaande rechten van gepensioneerd zullen daarbij in principe onaangetaast blijven. Voornaamste drijfveer voor de werkgever is verlost te worden van de jaarlijkse voorziening voor pensioentekorten. Het fonds moet dus op afstand. De pensioenleeftijd zal naar 67 gaan en de pensioenopbouw zal waarschijnlijk beëindigd worden op de AOW-leeftijd. Actieven en gepensioneerd hebben de komende tijd geheel onderscheiden belangen. Gepensioneerd moeten vooral letten op de vermogenssituatie van het fonds, de toekomstige indexering en herstel van de

korting van vorig jaar. Werknemers zullen zich zorgen maken over de premie, over hun pensioenopbouw, latere pensioenleeftijd en beperktere opbouw.

Ik maak mij zorgen over het dikwijls misbruikte beroep op solidariteit tussen de belanghebbenden bij het fonds (met name werknemers en gepensioneerd, red.) Maar ook als een beroep wordt gedaan op een 'evenwichtige' belangenbehartiging door het bestuur, terwijl het gaat om een duidelijke belangentegenstelling tussen actieven en gepensioneerd. Een echt onafhankelijk en overtuigende studie over wat op grond van die solidariteit redelijk en billijk zou zijn, heb ik nog niet gezien. Men heeft altijd z'n eigen agenda bij een beroep op zulke begrippen."

Welke indruk heeft het jarenlange proces van heroriëntatie op pensioenen binnen fondsen en de overheid bij jou achtergelaten?

"Het is mijns inziens evident dat de politiek en de ambtenarij maar al te graag inspelen op het sentiment bij jongeren om het imago van gepensioneerd in negatieve zin te beïnvloeden. Dat is een zorgelijke ontwikkeling. Bij de wetgevingsinitiatieven rondom pensioenfondsen begint het voorts te lijken op de chaos die de overheid heeft gecreëerd in de zorg en bij het onderwijs. Ik noemde al de absurde rentesystematiek van De Nederlandsche Bank waardoor, dikwijls volstrekt onnodig, pensioenfondsen in de problemen zijn gekomen. Nu moeten we weer naar een heel nieuw bestuursmodel, een nieuw Financieel Toetsingskader en mogelijk zelfs een heel ander pensioencontract, reëel of nominaal. Allemaal uit de hoed van overheid, ambtenarij en hun voorspelbare adviseurs als panieke-

rige reactie op een tamelijk unieke financiële crisis. De problemen voor pensioenfondsen worden hierdoor niet opgelost maar gecreëerd. Wat resulteert, is een onoverzienbare brei aan regelgeving, oplopende kosten voor fondsen, problemen bij het op peil houden van virtuele vermogenssituaties en conflict tussen belanghebbenden. Kandidaten voor functies in de besturen en raden van toezicht van fondsen moeten zich daarbij serieus afvragen of het risico van hun persoonlijke aansprakelijkheid voor bestuursfouten nog wel opweegt tegen hun maatschappelijke betrokkenheid."

"Het begint te lijken op de chaos die de overheid creëerde in de zorg en bij het onderwijs."

Wat vindt u daar nou van?

"We zijn behoorlijk achteruit gegaan!"

Worden de ouderen financieel te veel gepakt door overheidsmaatregelen en andere kostenstijgingen? Voelen ze zich bedreigd? Een enkeling wel, de één klaagt nog niet, en een ander ziet het de verkeerde kant opgaan. We vroegen: Voelt U zich hierdoor bedreigd en wat verwacht U er van voor de nabije toekomst?

L. Kroon, De Rips

"Bedreigd is een te groot woord. Wij hebben het nog steeds goed voor elkaar, maar in het afgelopen jaar hebben wij toch maar € 300 tot € 400 per maand minder te besteden. Wij zijn dus behoorlijk achteruitgegaan. Eerst stonden wij stil met ons pensioeninkomen, toen zijn wij systematisch achteruitgegaan. Normaal groeit je salaris, je heb dan vakantiegeld, een bonus of zo, maar je pensioen groeit niet meer. Wij hadden het dus eerst goed, nu moeten wij het ermee doen. Wij zijn nog van de generatie: niet klagen. Maar er zijn nog steeds mensen met pensioenen, die het goed hebben. Elsevier zou wat meer voor ons kunnen doen, niet met bijvoorbeeld een kerstpakket. Het woord goed is eraf. Als volgend jaar nog meer gekort wordt, kun je bijvoorbeeld minder op vakantie gaan. Dat is op zich een luxe probleem, anderen hebben het nog slechter. Maar ik ga nog niet op 50+ stemmen."

S. Kisoenpersad, Amsterdam

"Het is echt moeilijk, ik voel mij bedreigd. Op een gegeven moment moeten wij allen maar bijdragen. Wij ouderen worden danig aangepakt, wij moeten meer

inleveren dan de jongeren. Wij hebben toch zelf ons pensioen opgebouwd? Nu worden wij de dupe. Vroeger kon je meer dingen kopen. Je krijgt nu minder geld in handen, je moet meer opletten, wat je koopt."

Mevr. T. Smit-Roehorst, Doetinchem

"Ik ben er niet zo mee bezig. Ik voel mij niet bedreigd. Ik vind, dat wij die gewerkt hebben, nu recht hebben op een pensioen. Eerst heb je als vrouw niet in het pensioenfonds betaald, later kon je je inkopen. Dat was voor mij niet mogelijk, vanwege de kinderen. Je wordt nu naar rato uitgekeerd. Ik voel mij niet bedreigd door jongeren. Zij moeten er maar zelf voor werken. Ik verwacht, dat het in de toekomst nog slechter zal gaan. Wij hebben nu al een aantal jaren geen indexering meer gehad. Elsevier loopt achter."

Mevr. G.A. Wolzak, Amsterdam

"Ik vind het de verkeerde kant op gaan. De ouderen worden gepakt en moeten inleveren. Het wordt zelfs al moeilijk door de dokter te worden doorverwezen. Je moet steeds meer zelf betalen. De jongeren moeten dan ook maar harder werken. Wij hebben ook hard genoeg gewerkt, om het pensioen op te bouwen. We hebben ook wat geld opzij gezet voor later. De jongeren leven luxer. Ze zouden wel met wat minder toe kunnen. Maar ze willen hun kinderen niet iets ontfagen, wat de buurman ook heeft. De wereld is heel erg materialistisch geworden. Door de geschiedenis blijkt, dat je pas bij rampen solidair wordt."

De interviews zijn gehouden op 26 november 2013 door Hildegund Spaargaren

ALS U DIT MAAR WEET

Nederland heeft de één na duurste zorg ter wereld. Dat komt door de langdurige zorg voor gehandicapten, ouderen en psychiatrische patiënten. Vergeleken met het buitenland leven veel patiënten in instellingen en wordt relatief weinig zelf betaald. Gemiddeld kost de zorg volgend jaar € 433 per maand per volwassene.

Jaarlijks lopen pensioenfondsen tientallen miljoenen euro's mis aan niet afgedragen pensioenpremies. Doordat bepaalde werkgevers verzuimen pensioenpremies af te dragen moeten sommige pensioenfondsen, zoals bijvoorbeeld voor de Bouw, dit in hun boeken bijschrijven als „oninbare vorderingen“. De oorzaak van deze wanbetalingen is vaak een faillissement.

Pensioengeldbeheerder PGGM dat ruim 140 miljard euro pensioengeld beheert voor ruim twee miljoen Nederlanders investeert vermoedelijk enkele honderden miljoenen in gasleidingen op de bodem van de Noordzee. Zij neemt daarmee en aandeel in het bedrijf Nogat. PGGM heeft als grootste klant Pensioenfonds Zorg en Welzijn.

De vitale gepensioneerde kan terecht bij steeds meer gespecialiseerde uitzendbureaus. Bij uitzendkoepel NBBU zijn ruim 90 uitzendbureaus voor senioren aangesloten. Uitzendbureau 65-plus is opgericht in 1975. Zij bemiddelt ook voor hoogopgeleide senioren. Uit cijfers van het CBS blijkt dat 182.000 mensen van 65 jaar en ouder actief waren op de arbeidsmarkt. Begin 2011 waren dat er nog maar 129.000 en 76.000 in 2009.

Koopkracht ouderen daalt met 6,1% door hoge zorgkosten

De koopkrachtdaling van ouderen blijkt veel groter te zijn dan de 1,5% waarvan tot nu toe werd uitgegaan. In sommige gevallen gaat het zelfs om een koopkrachtdaling van 6,1% door hoge zorgkosten. Dit is de uitkomst van de koopkrachtberekeningen die het Nibud in opdracht van de CSO, de koepel van de ouderenorganisaties Unie KBO, PCOB, NVOG en NOOM, heeft uitgevoerd.

Veel ouderen zijn grootgebruikers van zorg. Zij worden geconfronteerd met een stapeling van zorgkosten die als gevolg van de kabinetsplannen in de toekomst niet of nauwelijks meer gecompenseerd zullen worden. De eerdere toezegging van minister Asscher aan de ouderenorganisaties, om de koopkrachtdaling van ouderen in 2013 te compenseren in de begroting voor 2014, blijkt niets waard te zijn.

Hoge zorgkosten

In de groep ouderen met hoge zorgkosten varieert de koopkrachtdaling van 1,8% tot 6,1%. Binnen deze groep gaan ouderen met een laag inkomen er het meest op achteruit. Een alleenstaande AOW-gerechtigde met hoge zorgkosten en een klein aanvullend pensioen van 5000 euro heeft in 2014 6,1% minder te besteden, wat neerkomt op bijna 100 euro per maand. De forse koopkrachtdaling van deze ouderen wordt onder andere veroorzaakt doordat verschillende compensatiemaatregelen voor zorgkosten afgeschaft worden. Het is de bedoeling dat gemeentes deze inkomensvoorzieningen gaan uitvoeren. Helaas wordt er fors op het totale budget bezuinigd en krijgen de gemeentes veel minder geld om deze taak over te nemen. Bovendien wordt het budget dat de ge-

meentes krijgen niet geoormerkt, zodat het geld ook aan andere zaken uitgegeven kan worden.

Bijzondere bijstand

Veel gemeentes overwegen om de kosten van zorg te compenseren via de individuele bijzondere bijstand. In dat geval zullen veel ouderen, die nu nog in aanmerking komen voor de huidige regelingen, niet meer gecompenseerd worden. Men komt namelijk pas in aanmerking voor bijzondere bijstand met een inkomen op minimumniveau. Ook wordt rekening gehouden met het vermogen en de inkomsten van een partner. Deze voorwaarden gelden niet voor de huidige regelingen. Een oudere met AOW en een klein aanvullend pensioen of een oudere met wat spaargeld krijgt dan geen compensatie meer voor zorgkosten. Dit leidt tot een forse koopkrachtdaling voor deze groep ouderen.

“Vreemd als je er over nadenkt. Je spaart verplicht bij een pensioenfonds, maar je weet niet eens hoeveel je hebt gespaard.”

Maarten Schinkel

Columnist in NRC.

Van Rooijen bepleit hogere rekenrente

Er zijn landen in Europa die een met Nederland vergelijkbaar pensioenstelsel hebben. Landen als België, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Zweden en Noorwegen. Zij kennen echter wel een hogere rekenrente. Aldus Martin van Rooijen namens de koepel Nederlandse Verenigingen van Gepensioneerden.

In die andere landen zijn de verplichtingen ten aanzien van gepensioneerden bovendien onvoorwaardelijk. In Nederland zijn ze voorwaardelijk. Dat betekent in ons land bijvoorbeeld dat er niet geïndexeerd wordt en bovendien gekort kan worden. In eerdergenoemde landen wordt een hoger rekenrente gehanteerd meestal gebaseerd op verwachte rendementen. Nederland hanteert een rente die gebaseerd is op onmiddellijke liquidatie. Dit be-

tekent dat in zo'n extreem geval alle verplichtingen overgedragen moeten kunnen worden aan een verzekeraar. “Dat is absurd”, vindt Van Rooijen. Een stabielere rekenrente die een relatie heeft met het rendement is logischer en ook beter voor de nationale economie. De vraag moet volgens hem zijn: heeft het pensioenfonds voldoende geld om alle toekomstige aanspraken uit te keren? Dit is een vraag naar de kasstroom en niet naar de balans.

Ouderenorganisaties niet tegen meer eigen bijdrage langdurige zorg

Sinds 1 januari 2013 wordt voor het berekenen van de eigen bijdrage in de langdurige zorg 8% van het vermogen boven de fiscale grenzen bij het inkomen geteld. De ouderen- en belangenorganisaties CSO/NVOG heeft zich daar echter niet tegen verzet.

De argumenten hiervoor zijn dat de kosten van langdurige zorg hoog zijn en het juist is dat wie aan de samenleving zorg vraagt daaraan ook naar vermogen zelf bijdraagt. Slechts gemiddeld 15 % van de kosten van langdurige zorg worden gefinancierd door de betrokkene zelf via eigen bijdragen, 85 % wordt opgebracht door de samenleving via de AWBZ-premie en belastingen. Het Netwerk Notarissen verwacht dat het aantal mensen dat hun vermogen probeert te verkleinen, door deze regeling zal toenemen. Zij maken de senioren echter duidelijk dat het niet verstandig is al het geld aan de kinderen te schenken. De trend is namelijk dat mensen steeds meer zelf moeten gaan betalen voor zorg.

En als men zijn vermogen heeft weggeschonken, moet je maar afwachten of de kinderen bereid zijn de zorg op zich te nemen die niet meer door de samenleving wordt betaald. Dat kan tot grote problemen leiden. Als dit massaal gebeurt, zou de overheid zelfs extra belasting kunnen gaan heffen bij de kinderen als langdurige zorg voor hun ouders nodig is. Dit gebeurt kennelijk al in Duitsland en België.

Nic van Rossum: Dwars in ruste

Energieakkoord: gigantische geldstroom van arm naar rijk

Als je, zoals Mark Rutte, geen politiek draagvlak hebt voor je regeerakkoord, zoek je maatschappelijk draagvlak. Je sluit deelakkoorden, zoals een woonakkoord, een sociaal akkoord, een voorjaarsakkoord en een herfstakkoord, die

stuk voor stuk je regeerakkoord aan gruzelementen schoppen en je juicht ze toe alsof je het allemaal zelf verzonnen hebt.

Het jongste wanproduct is Het Energieakkoord, dat voorziet in het plaatsen van gigantische windmolenparken te land en ter zee die de Nederlandse CO₂-uitstoot de komende twintig jaar met 2 (twee!) procentpunt moet reduceren en 3 (drie!) procent van ons totale energieverbruik voor zijn rekening moet nemen. Minister Kamp nam het plan met een goedkeurende glimlach in ontvangst, maar het lachen verging hem toen aan dit minieme resultaat een prijskaartje van 19 (negentien!) miljard euro aan bleek te hangen. Want windenergie is, zowel technisch als economisch, volstrekt onrendabel. Windmolens dragen per saldo niet bij aan CO₂-reductie.

Om de omvang van dit duizelingwekkende bedrag enigszins te benaderen: het is miljarden meer dan de Betuwelijn, de HSL, de Noord-Zuidlijn en de JSF samen. Terwijl er bij die 'berekening' ook nog eens van is uitgegaan dat de productiekosten in de loop der jaren met veertig procent zullen dalen. Een ridicule inschatting als je bedenkt dat alle genoemde miljardenprojecten (tegenvallers...) uiteindelijk het drie- tot viervoudige hebben gekost van de oorspronkelijke raming.

Het energieakkoord werd getekend door veertig organisaties. Maar als je de ondertekenaars nader beschouwt, blijken zij allemaal belangen te hebben in- of aanhangers te zijn van wat doorgaat voor 'groene energie'. Niet aanwezig waren technici en ingenieurs die voor de huidige bijna honderd procent stroomzekerheid zorgen. Exploitanten van kolen- en gascentrales haakten halverwege gedesillusioneerde af en deskundigen op het terrein van kernenergie werden bewust buiten de besprekingen gehouden. Hoezo maatschappelijk draagvlak?

De VVD ziet, volgens het partijprogramma, weinig in gesubsidieerde groene stroom. Rutte riep in zijn

verkiezingscampagne: "Windmolens draaien niet op wind maar op subsidie". In het regeerakkoord nam hij al afstand van dat principe en door diverse akkoorden met groene partijen en organisaties acht VVD-minister Henk Kamp zich met handen en voeten gebonden aan het krankzinnige energieakkoord.

Maar stel dat het plaatsen van gigantische windmolenparken op zee niet stuit op decimering van de vogeltrek en aan land de horizonvervuiling en geluidsoverlast van die honderden windturbines de gerechtelijke procedures overleven en stel bovendien dat de kosten tot die 19 miljard beperkt blijven (quod non), dan zullen de kosten (subsidie) van het project € 4,5 mld. per jaar op huishoudens drukken. Dat betekent meer dan verdubbeling van de energierekening. Zodat per gezin het totaal aan milieubelastingen tot boven de € 3.500 gaan oplopen.

De werkgevers/ondertekenaars van het energieakkoord hebben bereikt dat grootverbruikers niet meebetalen. Dat zou immers hun concurrentiepositie zodanig aantasten, dat dit honderdduizenden banen zou kosten. Dus draait de gewone burger op voor dit miljoenenbedoucheurtje aan (vooral buitenlandse) windmolenbouwers. Of, zoals natuurkundige dr. Fred Udo het uitdrukt: "Het gevolg van het energieakkoord is een enorme door de staat afgedwongen geldoverdracht van arm naar rijk. Dat kan alleen bedacht zijn door verblinde fanatici zonder enig besef voor de gevolgen van hun daden".

Beter kan ik het niet verwoorden. Ik kan me niet voorstellen dat het parlement akkoord gaat met deze waanzin. In Duitsland (samen met Denemarken de grootste windfanaat van Europa) is de energierekening van de burger al zo hoog is opgelopen dat 600.000 huishoudens wegens achterstallige betalingen van het stroomnet zijn afgesloten. In Engeland noemen ze die nieuwe armoe energy poverty. Ook in Frankrijk neemt de windmolenekte toe. Maar vooralsnog is de energierekening hier de helft van die in Nederland. Franse stroom komt voor 85 procent uit kerncentrales en voor vijf procent uit waterkracht. Dus 90 procent goedkope energie zonder CO₂-uitstoot. Op dat punt is Frankrijk het kernfobische Duitsland ver vooruit.

Reacties: n.van.rossum@wanadoo.fr

Peter de Mönnink opgevolgd door Rob Kolkman

De 50-jarige Peter de Mönnink wordt op 1 januari a.s. de nieuwe topman van Sanoma. Sinds 1988 werkte hij bij Reed Elsevier waar hij verschillende leidinggevende functies had onder meer als directeur van Reed Business Nederland en International. Hij wordt opgevolgd door Rob Kolkman.

Het kwakkelende Finse mediabedrijf Sanoma is in Nederland uitgever van tijdschriften als Libelle, Margriet en Donald Duck en eigenaar van nieuwswebsite nu.nl. Het bedrijf kondigde onlangs nog een reorganisatie aan. Aan De Mönnink de taak om het grootste mediaconcern van het land weer op de rails te krijgen. De Mönnink volgt Dick Molman op die eerder dit jaar al zei dat zijn functie 'nieuw bloed' nodig had.

Sinds 2011 is Sanoma meerderheidsaandeelhouder van de tv-zenders van SBS (SBS6, Net 5 en Veronica). Sanoma leed in de eerste helft van het jaar een verlies van 28,8 miljoen euro, vorig jaar maakte het in die periode nog 120 miljoen winst.

'Peter de Money'

De Mönnink bekend als een snelle jongen en ook wel 'Peter de Money' genoemd begon bij Reed Business onderaan als abonneementenwerver

en werkte zich snel op. Bestuurslid Derk Haank zag het mede vanwege zijn tomeloze energie in hem zitten. De Mönnink maakte van zakenblad FEM een weekblad. Hij was mede verantwoordelijk voor het ontwikkelen van het digitale portfolio van Reed Business en werkte in Londen als directeur strategie bij de zakelijke-bladenmarkt van de uitgeverij. Tijdens een uitgeverscongres zei hij dat uitgevers moeten snijden in hun personeelsbestand om te overleven. De hoogtijdagen van voor de crisis komen niet terug. Innovatie heeft hij hoog zitten. „Het wordt bijvoorbeeld heel interessant om te zien wat uitgevers met technologie zoals Google Glasses gaan doen.”

Rob Kolkman volgt per 1 januari 2014 Peter de Mönnink op als bestuursvoorzitter van Reed Business Media. Kolkman (47) werkte sinds 2003 in diverse functies bij Reed Elsevier. Momenteel is hij managing director van Elsevier Health Sciences in Sydney.

Een bejaarde lijdt veel ongemak. De stakker laat ofwel zijn geld op rente, uit bestedingsangst, ofwel beheert zijn zaken zwakjes en verkramppt, een trage treuzel en een zeur, voor de toekomst bang, een mopperaar, vol van de goede oude tijd-zijn jeugd!- maar één en al kritiek op de jeugd van nu. Veel voordeel schenkt het klimmen van de jaren, maar veel neemt de neergang weg.

Horatius (65 v C-8 v C) Romeins lyrisch dichter

Minder geld uitgeven aan vermogensbeheerders

Nederlandse pensioenfondsen gaven in 2012 4,5 miljard euro uit aan het beheer van hun pensioenvermogen. Dat is 1,5 miljard euro meer dan het jaar daarvoor. Tot deze berekening komt het actuariële adviesbureau Lane, Clark & Peacock. Medewerker Johan van Soest vindt dat pensioenfondsen betere afspraken moeten maken met vermogensbeheerders. Daardoor kunnen de kosten dalen. Ze betalen nu gemiddeld 0,53 procent van hun belegde vermogen aan beheerkosten. Dit zou met 0,1 procent kunnen dalen. Overigens lijken kleine fondsen veel beter in staat hun beleggingskosten te beteugelen dan de grote.

Het Tweede Kamerlid Pieter Omtzigt (CDA) vindt dat vermogensbeheerders gekort zouden moeten worden als ze te weinig of een negatief rendement halen. Dat is nu namelijk nog niet het geval.

Rob Kolkman

Peter de Mönnink

Ingewikkelde discussie over nieuwe bestuursvorm SPEO

Sinds de economische crisis voelt de overheid zich ook geroepen tot ingrijpen in de besturen van pensioenfondsen. Dat doet zij met de Wet Versterking Bestuur Pensioenfondsen. SPEO is gedwongen te kiezen uit een aantal mogelijkheden. De gepensioneerden moeten een moeilijke keuze maken. Kiezen we voor een afhankelijk (paritair) of onafhankelijk pensioenbestuur. Welke bestuursvorm lijkt de belangen van gepensioneerden het best te behartigen?

Door de nieuwe wet houdt de huidige Raad van deelnemers volgend jaar juli op te bestaan. Er moet een nieuw medezeggenschapsorgaan worden gevormd. Deze nieuwe wet beoogt te voorkomen dat er zoals thans dubbele medezeggenschap is. Daarmee wordt bedoeld: Zowel medezeggenschap namens betrokken pensioendeelnemers op het bestuursniveau van SPEO als in de Raad van deelnemers. Daarom vervallen dan de goedkeuringsrechten van de Raad van deelnemers.

De oude Raad moet straks het al bestaande Verantwoordingsorgaan worden in een nieuw zogenaamd paritair model.

Onafhankelijk bestuur

Dit wordt alleen anders als gekozen wordt voor het model van een onafhankelijk bestuur. VGEO-lid Erik Ekker is hiervan een uitgesproken voorstander. Dit is een bestuur door professionals die geen directe binding hebben met de belangengroeperingen in het fonds, (werkgever,

werknemers, slapers, arbeidsongeschikten, gepensioneerden). Bij zo'n onafhankelijk bestuursmodel hoort een belanghebbendenorgaan dat effectief de goedkeuringsrechten heeft die nu bij de Raad van deelnemers berusten. De meningen hierover zijn verdeeld binnen het VGEO-bestuur. Sommigen zijn beducht voor een verkeerd type bestuurders bij het onafhankelijke model. In een paritair bestuur weet je tenminste wie welke belangen behartigt. In een onafhankelijk bestuur kunnen de sympathieën veel meer verborgen zijn luidt één van de bedenkingen.

Ekker vraagt zich af wat we hebben aan vertegenwoordiging in een paritair bestuur als de gepensioneerden daar slechts 25% van de stemmen hebben. De VGEO beraadt zich nog over de voors en tegens. Daarnaast is er een commissie met vertegenwoordigers uit de Raad van deelnemers die één en ander beoordeelt. Daarin zijn overigens de gepensioneerden niet vertegenwoordigd. De kans is groot dat een meerderheid van de Raad kiest voor het paritaire model. Mochten de vertegenwoordigers van de gepensioneerden hier tegen zijn, dan worden ze waarschijnlijk weggestemd door een meerderheid. Het enige wat ze dan nog kunnen, is proberen binnen dat beperkte paritaire kader zich zoveel mogelijk nog te verzekeren van hun medezeggenschap.

IN MEMORIAM

De volgende leden zijn ons ontvallen: Mevrouw. J.M.M. Nelissen-Hendrix, Voorst.

De heer J.J.Ph. Mulder, Amsterdam.